

Konceptualizace jazykového myšlení o emocích prostřednictvím metafor se projevila v podobě přímé souvislosti mezi prostorovými a dynamickými elementy pohybů, představovými schémata, metaforami a aspekty jejich zdrojových domén.

Všechny případové studie dokázaly, že s tělesností jsou spjata schémata nádoba, síla a rovnováha. Potvrdily tělesný základ koncepce strukturní metafory ČLOVĚK JE NÁDOBA, ontologických metafor CITOVÉ STAVY JSOU ENTITY UVNITŘ ČLOVĚKA, CITOVÝ ÚČINEK JE FYZICKÝ KONTAKT a základní orientační metaforu DOBRÝ JE NAHOŘE-ŠPATNÝ JE DOLE. K tělesnosti jako k jádru konceptuální soustavy se bezprostředně vztahovaly aspekty intenzita, pasivita, kontrola, hodnocení pozitivní-negativní a jednota.

Zkušenostní zázemí jedinců se odrazilo ve specifickém tanečním projevu každého z nich. 9~liv!!ilo je též využitím gest na úkor tanečních pohybů. Konvenční baletní gesta se objevila především u pozitivních emocí radost a láska a upozornila na fakt, že již samotný taneční projev lze hodnotit jako pozitivní skutečnost. Do plastických gest využitých u negativních emocí smutek, strach, hněv a hanba se výrazně promítly vrozené motorické reakce těla tak, jak jsou popisovány z pohledu psychologie. Práce s tenzí/sílou a úrovní pohybů se ukázala jako nejvíce závislá na taneční technice jedinců. Ti, kteří vycházeli z techniky klasického tance, se snažili stále udržovat normální tělesné napětí, a tím i kontrolu nad svými pohyby. Aspekt ztráty kontroly nad tělem, charakterizující například doménu protivník, se proto projevil, narozdíl od jedinců v 1. případové studii, především ve směru a velikosti pohybů.